

det være fordelagtigt at have et saa godt Tilsyn som muligt. Det skal jeg bede den højtærede Minister overveje. Jeg tror nok, at jeg og maaske ogsaa Flertallet her i Tinget vil stille Forslag om en anden Ordning paa dette Omraade.

De øvrige Forslag angaaende Fabriktilsynet og dets Lønningsvilkaar egne sig bedst til Drøftelse i Udvalg, og jeg skal derfor ikke komme ind derpaa.

Af de Udtalelser, jeg har fremført, ville Tingets ærede Medlemmer have forstaaet, at det ikke er alt i dette Lovforslag, som efter min Mening bør gennemføres uden Ændring eller uden fornyet Overvejelse. Der er ogsaa andre Enkeltheder end de af mig omtalte, der udfordre noget til Kritik, men jeg lader dem ligge, ogsaa fordi der maaske er andre, som ville tage dem op, eller de kunne tages op ved en senere Lejlighed. Men jeg vil dog sige til den højtærede Minister, at hvor megen Kritik mod Enkeltheder, der end kan rejses, skal det dog ikke afholde mig fra paa ny at betone, at der her foreligger et stort og betydningsfuldt Lovværk, som har Krav paa megen Anerkendelse, og som i de fleste Henseender bør betegnes som monsterværdigt. Jeg kan derfor paa mit Partis Vegne tilsige Regeringen vor Støtte til Lovforslagets Gennemførelse og give det vore bedste Ønsker med paa den Vej, det endnu har tilbage.

Jørgen Berthelsen: Efter det meget indgaaende Foredrag, som den højtærede Minister holdt ved Lovforslagets Forelæggelse, og efter det Foredrag, vi nu nylig have hørt af det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Bramsen), vil der neppe være nogen som helst Grund for mig til at komme ind paa Sagens Enkeltheder. Jeg kunde blot have Lyst til at fremhæve den Mærkelighed, at da Loven i 1901 var til Behandling i Folketinget, var den nuværende højtærede Indenrigsminister Folketingsmand og Formand for det Udvalg, som havde med denne Sag at gøre, og kender altsaa Sagen fra den Tid, medens det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Bramsen) var Indenrigsminister. Jeg tror ikke, at jeg siger for meget, naar jeg siger — jeg har intet Mandat dertil, men jeg vil gøre det alligevel —, at den Lov neppe var bleven gennemført, hvis vi ikke havde haft en Mand af netop den politiske Anskuelse, tilhørende det politiske Parti, som det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds den Gang tilhørte, som Indenrigsminister. Loven var neppe bleven gennemført, hvis vi ikke fra den

Side havde haft en saadan kraftig Støtte, som man altsaa havde i den daværende Indenrigsminister, det nuværende 1ste Medlem for 2den Kreds. Jeg for mit Vedkommende vil erkende, at det var et godt og fortjenstfuldt Arbejde, som den daværende Indenrigsminister fortjener Tak for.

Naar jeg altsaa nu her skal sige et Par Ord om Sagen, vil jeg egentlig gerne begynde med at sige, at skønt jeg anerkender, at Love som den, der foreligger her om Beskyttelse, ere absolut nødvendige, kan jeg dog ikke undlade den Bemærkning, at vi i lidt rigeligt Maal faa Love, der baade paa den ene og den anden Maade hemme den frie Udvikling, og jeg vil haabe, at Gennemførelsen af denne Lov vil blive saaledes, at der dog ogsaa tages noget Hensyn til den Side af Sagen. Det er mig i alt Fald bekendt, at man har haft nogle Ulemper med Tilsynet ifølge den tidligere Lov. Jeg vil haabe, at man ogsaa paa dette Omraade har vundet nogen Erfaring. Der er fra det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds egentlig udtalt en gennemgaaende Tilslutning til Forslaget. Der var enkelte Ting, som det ærede Medlem omtalte, at han kunde ønske lidt ændrede, men jeg synes ikke, at det var store Ting, og da Sagen vil blive behandlet i et Udvalg, vil der i dette blive Lejlighed til at tage dem op.

Der er et Par enkelte Ting, jeg kunde ønske at nævne; der staar f. Eks. i Lovforslagets § 1: „De af Staten eller en Kommune drevne Virksomheder o. s. v.“ Jeg vilde have foretrukket, at der f. Eks. havde staaet: „De af Staten eller *Kommunerne* o. s. v.“ Det forekommer mig, at Ordene: en Kommune, kunne misforstaaes, men det er kun en Henstilling, jeg gør, angaaende dette lille Spørgsmaal.

I § 12 staar der: „De paa Kraftmaskinen anbragte bevægelige Dele skulle være saaledes indhegnede eller dækkede, at den, der passer Maskinen, ikke er udsat for Fare under sin Gerning.“ Jeg synes, at dette Udtryk: „ikke er udsat for Fare under sin Gerning“ er noget for stærkt. For hvilke Foranstaltninger der end bliver truffet, vil man vist aldrig kunne sige, at man ikke er udsat for Fare.

Med Hensyn til § 25 er jeg mere enig i den højtærede Ministers Udtalelser ved Forelæggelsen, end jeg er i selve Lovforslagets Paragraf, som den lyder. Men som ogsaa det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Bramsen) omtalte, vil jo ogsaa den Sag blive gjort til Genstand for Drøftelse i